

RAZPORED SV. MAŠ

28.12.2020 PONEDELJEK Nedolžni otroci, mučenci	OBISKUJEM V TOMAJU		ZA ZDRAVJE, V ČAST MATERI BOŽJI, Tomaj 112
29.12.2020 TOREK	OBISKUJEM V TOMAJU		V ČAST SV. DUHU ZA RAZSVETLJENJE, Tomaj 7
30.12.2020 SREDA			
31.12.2020 ČETRTEK			PO NAMENU RAŠA 1
01.01.2021 PETEK MARIJA, SV. BOŽJA MATI			++IVAN TRAMPUŠ in MARIJA ROŽAC ŠKAPIN, Križ 145
02.01.2021 SOBOTA Bazilij in Gregor Nazianški	OBISKUJEM V TOMAJU		
03.01.2021 2 NEDELJA PO BOŽIČU			ZA ZDRAVJE in za žive in pokojne V ŽUPNIJI

Za obisk družin in blagoslov domov v času epidemije predlagam malo drugačen pristop. Z obiski pričnjam že od 29.12.2020 dalje. **Kjer to želite, je obisk je možen SAMO NA POVABILO DRUŽINE, zato me obvezno prej kontaktirajte po telefonu (041 649 617) ali kako drugače**, da se dogovorimo za dan in uro obiska in vseh ostalih podrobnostih.

Če povabila ne dobim, smatram, da obiska ne boste želeli. Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h.

ŽELIM VAM, DA BI LETOŠNJE LETO DOKONČALI Z UPANJEM IN TUDI ZAHVALO ZA ZDRAVJE, ČE SMO GA BILI DELEŽNI. DOBRI BOG NAJ NAM DA MILOSTI IN BLAGOSLOVA, DA BOMO SREČNO PREBRODILI PREIZKUŠNJE, KI SO ŠE PRED NAMI. BOŽJA MATI MARIJA PA NAJ NAM IZPROSI PRI JEZUSU MOČNO VERO, TRDNO UPANJE

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE SVETA DRUŽINA

Štev.:01/LETO IX.

27. DECEMBER 2020

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 2,22-40)

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja po Mojzesovi postavi, se Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak možki prvorojenec naj bo posvečen Gospodu, in da bi žrtvovali dve grlici ali dva golobčka, kakor je rečeno v Gospodovi postavi. Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je bil razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega maziljenca. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel: »Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika v miru, kakor si obljubil s svojo besedo. Kajti moje oči so videle Odrešenika, ki si ga poslal vsem ljudstvom: luč v razodetje vsem

narodom in v slavo Izraela, tvojega ljudstva.«Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu bodo nasprotovali, in tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélava hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočkala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala, ampak je noč in dan s postom in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je prišla v tempelj počastit Boga. In pripovedovala je o otroku vsem, ki so pričakovali odrešenje Jeruzalema. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

MOJE OČI SO VIDELE TVOJE ODREŠENJE – ČUDENJE PRED GOSPODOVIMI ČUDEŽI

Menda bo skoraj res, da zjutraj raje pogledamo v telefon z vremensko napovedjo, kot da bi pogledali ven skozi okno. In da, raje prej verjamemo horoskopom in raznim »žavbam« kot Božji besedi, ki nas lahko vsakodnevno spodbuja. Na današnji praznik Svete družine nam je še posebej ponujena v razmislek, tako 1 MZ, 141 Psalm, pismo Hebrejcem in seveda Lukov evangelij. Skozi 1 Mojzesovo knjigo se nam odpira čudovita podoba Abrahama. Je človek, ki pripada ljudstvu, a tudi svoji družini. Je hkrati sin in mož. Obožuje svojo družino, sledi svojemu očetu Terahu v Haranu na Kaldejskem, ljubi svojo ženo Saro, pa čeprav je neplodna in nimata otrok. Navezan je na svoje plemenske korenine, na preteklost, a zase ne vidi prihodnosti in je brez potomcev in čaka ga usoda, da vse zapusti svojemu služabniku. A glej čudo! V nekem trenutku se vse to spremeni. In to ga čisto zanese, tako je kot z Jakobom, ki se bori z angelom v sanjah. Je kot neko izkoreninjenje, ki je boleče, a hkrati prinaša košček upanja. Zato ga Gospod »povleče« ven in nagovori: »Poglej v nebo in preštej zvezde, če jih lahko prešeteješ. Toliko boš imel potomcev...« (prim. 1 Mz 15,5). Abraham ga posluša in postane nomad. Zapusti svojo zemljo, se pravi svoje korenine, preteklost, ki pomirja, svoj dom, varnost zase in za ženo Saro. Odite, a ne ve kam. Loči se od vsega. Bog ločuje, a če zaupaš Bogu, se odkrijejo čudeži. Iz usahlega Sarinega naročja, se rodi nežen poganjek in uresnuči se Gospodova obljuba. Tudi Elizabeta bo zaupala Bogu in iz njene usahle maternice se bo rodil sin, ki bo v puščavi pripravljaj Gospdove poti. Tudi Marija bo zaupala Bogu in iz nje se bo rodilo dekle "Osvoboditeljica". Bog nenehno preseneča. Dovolj mu je zaupati, da bo odkril čudeže. O teh čudežih moramo premišljevat, saj - pravi Psalm - "njegova beseda je dana tisoč generacijam". Imeti domišljijo, da jih danes dojamemo v vsakdanjih stvareh, in svobodo, da izpraznimo srce vseh stvari, ki nas ne uresničujejo. Tako kot Abraham, ki odide, ne da bi vedel kam, a z neomejenim obzorjem pred očmi. Začne "z vero" - pravi pismo Hebrejcem - torej zaupa samo eni Besedi. In hodi. On in njegova družina, njegovi hlapci in dekle, spijo v šotorih pod tistim zvezdnatim nebom, ki mu ga je Bog pokazal, ko ga je "pripeljal ven". Morda šotor Abrama in Sare ni bil šotor svetosti, ampak čiste normalnosti. Kot domovi naših družin. Ne "sveto", preprosto in "normalno". Ali pa so zato sveti, ker so normalni? Toda Abraham je imel vero. In postavili šotor, odprt za štiri vetrove, odprt proti severu, jugu, vzhodu in zahodu, tako da je lahko kdorkoli, ki prihaja iz teh smeri, našel zavetje in dobrodošlico. Verjeti pomeni odpreti se nečemu, Nekomu; vera pomeni sprejemanje "ne-resnice", ki ni last nikogar, ampak človeka. Dobrodošlica skrivnosti. Pozdravljamo različne, ki prihajajo s severa, juga, vzhoda in zahoda, kar je še vedno skrivnost. Družina Nazareta, ki jo praznujemo danes, je bila tudi "normalna" družina, družina, ki je nenehno v gibanju, v nekakšnem utrujajočem romanju kot vsako romanje. Jezusova predstavitev v templju je tako tudi neke vrste romanje: od hiše do templja in od templja do doma, ker je hiša tudi sveti tempelj. Kot Abrahamov šotor, odprt za štiri vetrove.

"Normalna" družina z vsemi težavami, dvomi, strahovi pred "normalno" družino, za katero pa je značilna globoka ljubezen med obema zakoncema, v nenehnem iskanju božje volje in zato usposobljena, da najprej dojamemo glas Duha institucij; razumljivo tesnobo (kdor je starš, to dobro razume) za vsako težavo, ki jo ima ali jo ima otrok, hkrati pa je pripravljena, da mu reče, "In zdaj pojdi!".

Družina iz Nazareta z darilom, ki je danes vse bolj redko, vendar si ga moramo osvojiti, h kateremu se moramo vrniti: **spodobnost biti presenečeni**. Luka, ki je pesnik pa še zdravnik hkrati, ga takoj ujame v svojem evangeliju, ko Simeon, zasičen z leti, vzame malega Jezusa v naročje in blagoslovi Gospoda: "Moje oči so videle tvoje odrešenje ...". Začudenje pred Gospodovimi čudeži. Isto začudenje, ki ga človek občuti pred zarjo ali sončnim zahodom; začudenje, ki ga čutite, ko končno pridete na vrh gore; začudenje pred novonastalim življenjem, ob prvi otrokovi besedi ali pred spečim otrokom in nikoli ga ne bi nehali opazovati, ko pa vseeno končno mirno zaspi v svoji zibelki; na toplo božanje matere, na roko na rami očeta, čigar hude sodbe smo se bali ... Presenečenje. Začudenje staršev, ki vidijo, kako njihov otrok raste v starosti in modrosti. In enako presenečenje bo za "eminentne zdravnike" v templju, ki mladega strelca, ki si upa govoriti o božjih stvareh, ne utišajo, ampak ga poslušajo, saj izobraževanje istočasno sprejema in prenaša. Še danes obstaja veliko "svetih" družin. Družine, ki otrokom puščajo svobodo pri odločanju, saj so jih vzgajale za samostojnost in odgovornost. Družine, ki svojih otrok ne pokrijejo z nepotrebnimi darili - od oblikovalskih modnih oblačil do najnovejših generacij mobilnih telefonov -, da bi zakrile občutke krivde, ki se nikoli niso umirili. Vendar ni lahko, ko smo bombardirani vsakodnevno z očitno neodtujljivimi predlogi po novem in novem.

Ponovno nam na pomoč priskoči družina iz Nazareta, ki je sveta, ker je "normalna": predlaga, naj vedno prisluhnemo svoji vesti, ki je glas angela, ki govori Mariji in nato Jožefu; v zaupanju v Gospoda in njegovem zaupanju. Ljubiti tako, kot nas ljubi Gospod. On je tisti, ki govori z našo inteligenco in tudi čustvi in čuti, da osvetli našo pot »beguncev in romarjev v zgodovini«. Na tej poti srečujemo dvome, napore, negotovosti, ovire, tesnobe, megle. Vendar se moramo brez strahu soočiti s to osvoboditvijo, "ki si jo pripravil pred vsemi narodi, luč v razsvetljenje ljudstev in slavo božjega ljudstva Izraela". In nas še naprej preseneča, kot sta to tudi Jezusov oče in mati (prim. Lk 2,33)

To je prava nenehno odzvanjajoča simfonija za pravi življenjski pogled - Kako si predstavljamo zvestobo božjemu osebnemu klicu? Kot pomirjujoče poslušnost postavi ali kot pozorno poslušanje vesti, po kateri mi Bog govori? Ne razumem ljudi brez vesti, posebej ne takih naftalinskih, ki nam v teh težkih časih epidemije, prinašajo še epidemijo nezaupanja. Hudič je na delu v vseh podobah, žal... in množice raje verjamejo neumnostim. - Zato je umestno vprašanje ali sem pripravljen, da me vsak dan presenetijo čudesa, ki jih Gospod dela v meni, v moji družini, v človeški zgodovini? Le odpreti oči in odpreti okno in ne telefon ter pogled usmeriti tja gor, v nebo, med zvezde.